

- ριον ἐκ τῆς Ἀντιοχείας μεταπεμψάμενος,
ἐπίσκοπον Κωνσταντίνου πόλεως πεποιήκα-
σιν, δε εὐθὺς ἐφωράθη, διποῖς ἦν. 801.
- Λ'. Τίνα τρόπον ἐπὶ τοῦ Νέου Θεοδοσίου Βουρ-
γούζιωνες ἔχριστιάνισαν. 805.
- ΛΛ'. Οἰα πεπόνθασιν ὑπὸ Νεστορίου Μακεδονια-
νοῦ. 800.
- ΛΒ'. Περὶ Ἀναστασίου πρεσβυτέρου, δι' οὗ καὶ
Νεστόριος εἰς τὸ δυσσεβεῖν κατηνέχθη. 808.
- ΛΓ'. Περὶ τοῦ γενομένου μύσους ἐν τῷ θυσιαστη-
ρίῳ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν φυ-
γάδων δούλων. 812.
- ΛΔ'. Περὶ τῆς ἐν Ἐρέσῳ τὸ πρότερον κατὰ Νε-
στορίον συναχθοιτείσης Συνόδου. 813.
- ΛΕ'. Ως μετὰ τὴν καθαίρεσιν Νεστορίου, τὸν
Βροκλὸν τινῶν βουλομένων ἐνθρονίσαι, προ-
γειρίζονται τινες τὸν ἐπισκόπων Μαξιμια-
νὸν τῆς Κωνσταντίνου πόλεως ἐπίσκο-
πον. 817.
- ΛΖ'. Παραδείγματα δι' ὄν, ώς δοκεῖ, κατασκευά-
ζει ὁ συγγραφεὺς, ἀκάλυπτον εἶναι τὴν ἀπὸ
θρόνου εἰς θρόνον μετάθεσιν. 817.
- ΛΖ'. Περὶ Σιλεᾶνου τοῦ ἀπὸ Φιλίππου πόλεως
εἰς Τρφάδα μετενεγκέντος. 821.
- ΛΗ'. Περὶ τῶν ἐν Κρήτῃ Ιουδαίων, ὅπως ἐχρι-
στιάνισαν τηνικῶν πολλοῖ. 823.
- ΛΘ'. Περὶ τοῦ γεγονότος ἐμπρησμοῦ ἐν τῇ Ναυα-
τιανῶν Ἐκκλησίᾳ. 828.
- Μ'. Ως Μαξιμιανὸν ἐπίσκοπον διαδέχεται Πρό-
κλος. 829.
- ΜΑ'. Περὶ Πρόκλου ἐπισκόπου, διποῖς τις ἦν. 829.
- ΜΒ'. Οτι πολὺν καταβάλλεται λόγον, ὃ συγ-
γραφεὺς περὶ τῆς καλοκαγαθίας τοῦ βασι-
λέως Θεοδοσίου τοῦ Νέου. 832.
- ΜΓ'. Οποῖα πεπόνθασιν οἱ βάρβαροι, οἱ τῷ τυ-
ράννῳ Ἰωάννῃ συμμαχήσαντες. 832.
- ΜΔ'. Ως ὁ βασιλεὺς Οὐαλεντινιανὸς ὁ Νέος Εὐδο-
ξίαν ἔγινε τὴν θυγατέρα Θεοδοσίου. 833.
- ΜΕ'. Ως ἐπίσκοπος Πρόκλος πέπεικε τὸν βασι-
λέα, τὸ σῶμα Ἰωάννου μετακομίσαι εἰς Κων-
σταντίνου πόλιν ἀπὸ τῆς ἔξοριας, καὶ ἐν τῇ
τῶν Ἀποσόλων Ἐκκλησίᾳ καταθέσθαι. 836.
- ΜΖ'. Περὶ τοῦ θανάτου Ηαύλου τοῦ Ναυατιανῶν
ἐπισκόπου, καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν χειροτονη-
θέντος Μαρκιανοῦ. 837.
- ΜΖ'. Ως ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος Εὐδοκίαν τὴν ἔκυ-
τον γαμετὴν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἐξαπέ-
στειλε. 840.
- ΜΗ'. Περὶ Θαλασσίου τοῦ Καισαρείας Καππα-
δοκίας ἐπισκόπου. 840.

ΕΡΜΕΙΑΣ ΣΩΖΟΜΕΝΟΣ ΣΑΛΑΜΙΝΙΟΣ

(; † 446 — 450 Μ.Χ.)

Ἐρμείου Σωζομενοῦ Ἐκκλησια-
στικὴ Ἰστορία εἰς βιβλίον ἐν-
νέα. 844—1690.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Α'. ΒΙΒΛΙΟΥ

Προοίμιον. Λόγος προσφωνητικὸς πρὸς τὸν αὐ-
τοκράτορα Θεοδόσιον τὸν νέον· καὶ ὑπόθε-
σις τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἰστορίας. 844.

Α'. Τὸ προοίμιον τῆς βιβλίου, ἐν ᾧ διαπορεῖ
περὶ τοῦ Ιουδαϊκοῦ ἔθνους, καὶ μνεῖς τῶν
πρώτως ἀρχεμένων ἀρχῆθεν τῆς τοικύτης
πραγματείας, καὶ ὅπως καὶ ἐκ ποίων τὴν
ἴστορίαν ἡρανίσατο· καὶ ως τῆς ἀληθείας
φροντίσει, καὶ ἄλλα τινὰ ἡ Ἰστορία περιέ-
χει. 853.

Β'. Τίνες ἥσαν ἐπίσκοποι τῶν μεγάλων πόλεων,
τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου βασιλεύοντος,

καὶ ὅποις ἡ μὲν ἄχρι Λιβύης διὰ Λικίννιον
περιεσκεμένως ἔχριστιάνιζεν· ἡ δὲ Ἐσπέ-
ρα διὰ τὸν Κωνσταντίνον μετ' ἐλευθερία;
τὸν χριστιανισμὸν ἐπαρθῆσιάζετο. 864.

Γ'. "Οτι τὸν σταυρὸν ὄψει, καὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ
ἔμριανείχ, εἰς τὸ χριστικόντεν ἐλήλυθεν ὁ
Κωνσταντίνος, διδαχθεὶς καὶ παρὰ τῶν
ἡμετέρων τὸ εὐσεβές. 864.

Δ'. "Οτι τὸ τοῦ σταυροῦ σημεῖον ἀφγεῖσθαι
τὸν πολέμου ἔθεσπιε· καὶ διήγησις παρά-
δοσος περὶ τῶν τὸ σημεῖον φερόντων τὸ
σταυρικόν. 868.

Ε'. Ἀντιέρθησις πρὸς τοὺς λέγοντας, χριστια-
νίσαι τὸν Κωνσταντίνον διὰ τὸν φόνον τοῦ
νίον αὐτοῦ Κρίσπου. 868.

Ζ'. "Οτι καὶ ὁ τοῦ Κωνσταντίνου πατήρ παρε-
χώρει τὸ τοῦ Χριστοῦ πλατύεσθαι ὅνομα·
ὅ δὲ μέγας Κωνσταντίνος πανταχοῦ δια-